

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. Š.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. E., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **P., a.s.**, so sídlom v B., zastúpenému JUDr. Š., advokátom so sídlom v B., **o ochranu osobnosti**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 139/2005 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 392/2007, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Martin Murgaš a Juraj Mateja **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6 Co 392/2007.

O d ô v o d n e n i e

V konaní o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 18. júna 2007 č.k. 19 C 139/2005-103, ktoré je na Krajskom súde v Bratislave vedené pod sp. zn. 6 Co 392/2007, vzniesol žalobca námietku zaujatosti voči JUDr. Martinovi Murgašovi a Jurajovi Matejovi, sudcom senátu „6 Co“ Krajského súdu v Bratislave, ktorý má túto vec podľa rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave prejednať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti odôvodnil žalobca tým, že ako minister spravodlivosti Slovenskej republiky 17. júla 2008 pod číslom 18 912/2008-10/51478 rozhodol o dočasnom pozastavení výkonu funkcie sudkyne A., ktorá je predsedníčkou uvedeného senátu, ktorá skutočnosť odôvodňuje vylúčenie „celého odvolacieho senátu“ z rozhodovania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť námietky žalobcu z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal z toho, že sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky zohľadnil tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Sledovanému cieľu zodpovedá aj právna úprava tej skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou určitý právne významný vzťah sudcu, a to buď k veci (kedy má sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (o taký vzťah ide vtedy, ak sudca má k účastníkovi konania určitý osobný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) a napokon k zástupcom účastníkov konania.

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998). I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti účastníkom vznesenej námietky zaujatosti nemožno preto bez ďalšieho brať na zreteľ len samotné pochybnosti účastníka o vzťahu sudcu k prejednávanej veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, ale vždy treba posúdiť skutočnosti, ktoré viedli k tomu, že účastník pochybuje o objektívnosti sudcu. Nadriadený súd môže vylúčiť namietaného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci až vtedy, keď je

evidentné, že vzťah sudcu nie je len tvrdý, ale že skutočne existuje a svojou povahou a intenzitou vykazuje znaky relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p.

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Martin Murgaš a Juraj Mateja sa k vznesenej námietke zaujatosti zhodne vyjadrili tak, že nemajú vzťah k veci ani k účastníkom konania a ich právnym zástupcom, a vo veci sa necítia byť zaujatí.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. júla 2008 sp. zn. 5 Nc 25/2008 bola predsedníčka senátu Krajského súdu v Bratislave A. vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 392/2007. Ako vyplýva z odôvodnenia uvedeného uznesenia „skutočnosť, že žalobca je ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, do ktorého kompetencie spadá aj rozhodovanie o tom, či bude akceptovať podnet na začatie disciplinárneho konania voči konajúcej sudkyňi, predsedníčke senátu Krajského súdu v Bratislave A., ktorá prejednáva jeho žalobu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v odvolacom konaní, je objektívne spôsobilá vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti“, „V danom prípade by sa preto mohlo objektívne javiť, že sudkyňa Krajského súdu v Bratislave A. nemôže vo veci rozhodovať nezaujato.“. Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že žalobca ako minister spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím zo 17. júla 2008 pod číslom 18 912/2008-10/51478 A. dočasne pozastavil výkon funkcie sudkyne Krajského súdu v Bratislave (do právoplatného skončenia disciplinárneho konania začatého na návrh predsedníčky Krajského súdu v Bratislave, ktorý bol 15. júla 2008 doručený disciplinárnemu súdu).

Skutočnosť, že žalobca z titulu svojej kompetencie rozhodol o dočasnom pozastavení výkonu funkcie A., predsedníčky senátu „6 Co“ Krajského súdu v Bratislave, ktorý mal v odvolacom konaní podľa rozvrhu práce Krajského súdu v Bratislave uvedenú vec prejednať a rozhodnúť, sama osebe bez ďalšieho ešte neznamená, že by u sudcov tohto senátu JUDr. Martina Murgaša a Juraja Mateja existovali objektívne okolnosti, spochybňujúce ich nezaujatosť danú vec prejednávať a rozhodovať nestranné a že by neposkytovali dostatočné záruky pre vylúčenie pochybností o ich nezaujatosti.

Nakoľko v danej veci, pokiaľ ide o subjektívne, ale aj objektívne kritérium nestrannosti, nič nenasvedčuje existencii akejkoľvek pochybnosti o zaujatosti sudcov senátu „6 Co“ Krajského súdu v Bratislave JUDr. Martina Murgaša a Juraja Mateja, dôvod na ich

vylúčenie v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. nie je daný. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nevyhovel vznesenej námietke zaujatosti a rozhodol tak, že namietaní sudcovia nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková